

Miloslav Kučera se narodil 4. března 1942 v Chlumci nad Cidlinou. Po válce, v roce 1945, se s rodiči přestěhoval do Broumova, kde vystudoval dvouleté gymnázium. Ve svých 17 letech odešel studovat Akademii múzických umění v Praze. Do Broumova se vždy rád vracel, měl tady sourozence, rodiče a spoustu kamarádů. Zemřel 31. července 2018.

{jathumbnail off}

"Opustil nás kamarád a spoluzakladatel festivalu České doteky hudby a jeho stejnojmenné společnosti, kde byl od začátku předsedou dozorčí rady. Miloslav byl veskrze renesančním člověkem – pedagogem, ředitelem Východočeského divadla v Pardubicích, uměleckým šéfem Horáckého divadla, divadla Petra Bezruče v Opavě. Byl rovněž režisérem, komentátorem Českého rozhlasu na konci 60. let a po revoluci mnohočetným politikem (několikanásobným poslancem, zastupitelem, tajemníkem a poradcem ministrů kultury V. Jandáka a prof. V. Riedlbaucha), redaktorem řady časopisů, vyučoval na Pardubické konzervatoři. Jako člen správních orgánů se podílel na činnosti festivalů Pražské jaro a Smetanova Litomyšl. Méně je však známo, že byl i vynikajícím scénáristou. V paměti mnoha posluchačů byl například MHF České doteky hudby uvedený scénář biblických textů ke koncertu Světová requiem s Zbygnievem Czendlikem provedený Filharmonií Brno a Pardubickou komorní filharmonií. Další dva scénáře Svět je báječné místo k narození pro Borise Rösnera a Něvěřím na stárnutí připravil pro Jana Šťastného s Ensemble Martinů. Ve všech jeho scénáristických počinech jsme mohli být s naším festivalem u toho s nezapomenutelnými lidskými a uměleckými zážitky," uvádí web České doteky hudby.

Životy každého z nás provázejí ztráty. Každý den ztrácíme drobné předměty, ztrácíme občas i

Umřel Míla Kučera - Broumovsko

Napsal uživatel Jana Ticháčková, sestra
Sobota, 11 Srpen 2018 04:58

své iluze. Bohužel nás neminou ani ztráty milovaných osob a přátel. Díváme se na portrét nám všem známé tváře Míly Kučery, ale dvě data u jeho jména nevěstí nic radostného. Ale tak to bývá – o lidech blízkých, které známe odjakživa, si myslíme, že tu s námi budou stále. Jejich úmrtí, ať už v jakémkoliv věku, vždycky zaskočí a zasáhne. Dnes nás všechny spojuje ztráta člověka, který pro nás mnoho znamenal.

Pro svou rodinu byl milujícím a optimistickým člověkem, který povzbuzoval, ale nerozmazloval, neboť věděl, že jen cílevědomou prací dosáhneme toho, co si přejeme. Pro své žáky na základní umělecké škole, ve Studiu uměleckého přednesu, na pardubické konzervatoři i pro studenty na vysoké škole byl respektovanou osobností. Stal se často výrazným impulsem k jejich budoucí divadelní, rozhlasové a moderátorské profesi, případně k učitelskému povolání.

Pro spolupracovníky na pracovištích, kterými za svůj život prošel, byl velkou inspirací a dynamickým "tahounem". Ať už to bylo Divadlo Petra Bezruče v Ostravě, Český rozhlas v Hradci Králové, Základní umělecká škola v Polabinách, Konzervatoř Pardubice, odbor kultury Magistrátu města Pardubic, Východočeské divadlo, Poslanecká sněmovna, úřad Rady pro rozhlasové a televizní vysílání nebo i Katedra mediálních studií Univerzity J. A. Komenského.

Budeme si ve svých životech dál nést jeho pečeť – a to nejen jeho synové a vnoučata, ale i všichni vy, přátelé a známí, kteří jste pro něj mnoho znamenali a naplňovali jeho 76 let dlouhý život.

Míla nám bude chybět, protože byl osobností, na niž se nezapomene.